

[Valdemar Sørensen.]

man ikke uden videre paa ethvert Trin af Udviklingen blot kan forlange, hvor man synes, at der er Anledning til det. Her sætter Partiet Venstre ind paa at sikre sig den gamle Kronekurs paa 22,40, og saa sikrer man sig desuden, gennem Det erhvervsøkonomiske Raad og den kongelige Bankkommissær, at man kan faa sine Foderstoffer billigere ind, til en Underkurs (Afbrydelse). Det laa i det ærede Medlem Hr. Brorsens Ord: Ja, ogsaa Landbruget, sagde det ærede Medlem. Og er der nogen af os, der tvivler om, at det bliver det første Spørgsmaal, der vil blive rejst? Jeg for mit Vedkommende skal erkende, at jeg tvivler ikke om det, og jeg vil ærlig talt sige, at hvis man vil drive virkelig Produktionspolitik her i Landet, saa er den Pil, der peger i Retning af Nedsættelse af Produktionsomkostningerne, virkelig en af de solideste. Jeg tror heller ikke, Partiet Venstre vil holde sig tilbage i saa Henseende, og i hvert Fald vil mange andre ikke gøre det. Jeg forudser, at Det erhvervsøkonomiske Raad faar en svær Tid udadtil over for Skatteyderne, men indadtil nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at man nemmere bliver enig, fordi den ene Produktionsgren naturligvis vil give den anden *fair play*.

Det forekommer mig at være en utrolig letsindig Maade at drive økonomisk Politik paa i en vanskelig Tid, og jeg erkender, at jeg med alle Midler vil modsætte mig, at man undlader at tage det ringeste Hensyn til Forbrugerne og Skatteyderne i Landet, men blot fra hver Produktion for sig forlanger, hvad man synes man skal have. Der er virkelig ikke noget at le ad i Partiet Venstres Forslag her, det er et dybt alvorligt Forslag for dem, der skal betale det. Det er en fuldkommen skæv Udvikling af den samfundsmæssige Politik, man skal drive her i Landet. Det er et Afkald paa det Samfundssind, som man fra alle Sider paakalder, og som man ved enhver Lejlighed, naar der er noget at tjene paa det, gaar fra igen. Jeg erkender saaledes, at selv om der er noget spøgefuldt i Venstres Forslag, har det sin uhyggelig alvorlige Baggrund, og jeg haaber, at et Forslag som dette omsider vil aabne Befolkningens Øjne for, hvad det er for Kræfter, der rører sig med saadanne Krav i den Situation, vi er i.

Hassing-Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen undrede sig over, at jeg indtager det meget konservative Standpunkt at ville foretrække at overlade Ledel-

sen af Landets Pengevæsen til Nationalbankens Direktion fremfor dette, at Landets Mønt skal kunne være Genstand for politiske Manipulationer. Jeg skal tillade mig at minde om, at det store, det betydningsfulde i den Rekonstruktion, som fandt Sted af vort Pengevæsen i Aarene 1813—18, var, at Regeringen lovede herefter ikke at misbruge Banken. Og den holdt dette Løfte, og danske Regeringer holdt dette Løfte i mere end hundrede Aar. Umiddelbart før Udbrudet af den forrige Verdenskrig husker jeg, at jeg læste en Afhandling af Marcus Rubin, hvori han kom til det Resultat, at saadanne Misbrug af Landets Pengevæsen, som havde fundet Sted under Syvaarskrigen i det 18de Aarhundrede, vilde man ikke mere kunne opleve. Dette, at en Tikrone ikke var sit Paalydende værd i Guld, har vi imidlertid maattet opleve, og jeg maa erkende, at den Situation, vi stod over for i 1931—32, var saa overvældende, at det faktisk var umuligt at staa imod det Pres, som udøvedes paa os udefra. Men jeg beklager, at man ved denne Lejlighed gik over til et System, hvorved Nationalbankens Direktion altsaa ikke længere har Herredømmet over Landets Mønt.

Det er nu første Gang, jeg har sagt det her i Rigsdagen, det bliver maaske ikke sidste, det kommer an paa, hvor mange Valutadiskussioner vi skal have, men jeg vil sætte megen Alvor ind paa dette at overbevise Rigsdagen og Landets Befolkning om, at det er uforsvarligt af Rigsdagen at gøre Landets Mønt til Genstand for politiske Manipulationer. Og jeg vil dèr sige ogsaa til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, som talte om den økonomiske Politik: Der skal ikke føres Politik med Landets Mønt, der skal føres Politik paa Virkningerne af de Forskydninger, som det økonomiske Liv frembyder; hvis disse Forskydninger kommer en eller anden Stand til Skade, har vi her i Rigsdagen Pligt til at sørge for, at denne Skade ikke overvælder de paagældende, saa skal vi tage Forholdsregler derimod, men selve Landets Mønt skal vi lade blive staaende.

Det ærede Medlem Hr. Krag var utilfreds med, at jeg havde fremdraget hans Navn særlig, og det forstod jeg ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen var. Jeg skal ikke nægte, at jeg bebrejder udtrykkelig det ærede Medlem Hr. Krag, at han vil være med til det Ændringsforslag, der her er stillet, og det gør jeg ikke blot med Henpegning paa den Stilling, det ærede Medlem indtager, men ogsaa med Henblik paa den Viden, den Indsigt, han saa utvivlsomt har